

העוזר והרוּטְבָּ

הטומאה לאוכל שהוא טהור, אפוקי את הטומאה מאוכל טמא מיביעיא?! וכיון DID, מכניסה ומווציאה, אף שומר מכניס ומווציאה, מקל וחומר, ועל כרחך קרא דשומר ATI לזרף⁽⁹⁾.

והוינוין בה: **ואימא:**

יד דכתיבא באוכלים — **להוציא** כתיבא ולא להבעין. והכנסת טומאה מהווצאת טומאה לא ילפין بكل וחומר, [ולקמן מתרצנן שיד דאוכליין בהכנסה כתיב].

שומר — **להוציא** ו**להבעין**. דקרה ATI

בלהכניות מייר, ככלומר, שהאוכל הטהור נגע בשערן. ומטומאת נבלה אין ללמידה להוציא, שהרי טומאת נבלה חמורה מטומאת אוכליין, וכדאמריןן לקמן.

ושומר שהתרבה מהפסוק על כל זרע זרוע, בין להבעין ובין להוציא. דלהכניות ידענן מקל וחומר מ"יד", וקרא ATI לרבות להוציא.

אבל יד — **להוציא**, ושומר לזרף — **לא?** ומתרצנן: יד להבעין ולא להוציא — לא מצית אמרת! רחשתא עיולי מעילא היד את

נטמא האוכל נתמאת גם היד, יותר קל לגרום את היד אחר האוכל מאשר לגרום את האוכל אחר היד. וכותב הקובץ **שיעורדים** [חולין את נח], שסבירו זו תחנן רק לדעת הרמב"ם, שהיר עצמה טמאה, והיא זו המטמתת את האוכל כאשר היא נוגעת בשערן, וכן ציריך לגרום את האוכל אחר היד. אך לדעת רשי"ו והר"ש שהייד ורק מעבירה את הטומאה מהשערן לאוכל ומהאוכל הטמא לאוכל הטהור, אין צורך בזיהוי בין להכניות לבין להוציא.

אך לכואורה יש לעיין בביורו הר"ן [אך לדעת הרמב"ם], שהרי לאחר שהתחדש השיר מקבלת טומאה משום שהיא משמשת יד לאוכל, הרי האוכל כבר נתמאת מלאלו, אף بلا שיגר אחר היד, שהרי הנגעה במקצת הדבר מתיחסת לכל הדבר, ואם כן זה נחשב שהשערן נגע באוכל עצמו, ומדוע ציריך להוטסף שהאוכל נגרר אחר היד?

התפארת יעקב והחזון יחזקאל ביארו [בדעת רשי"ו], שחידוש התורה בדיון ידי הווא, שדבר שהוא משמש "יד לטומאה", הרי הווא מעביר את הטומאה, וכן דוקא כאשר האוכל

על טומאת אוכלים? הרש"ש יישב, שלhalbן [קייט א] מבואר בغمרא לפि אחד מהצדדים, שלדעת רבינו יהודה אין שומר לפחות ממצית, ככלומר, שציריך שהיא באוכל עצמו לכל הפחות כזית בשביל שהיא לשומר דין שומר, ולכן רשי"ז הזכיר שיש כזית בשערן, שבאופן זה לכולי עולם יש דין שומר.

9. מבואר בغمרא שיטר קל להוציא את הטומאה על ידי היד, והטעם לבך, פירש רשי"ז, שלגבי להכניות את הטומאה, כיון שעדיין לא ידרה טומאה לאוכל, וציריך לחדר טומאה לאוכל על ידי היד, הרי זה חידוש גדול יותר. והקשו על זה התורת חיים והמשנה אחرونנה [זיש מסכת עוקצין], שהרי גם כאשר היד מוציאה את הטומאה היא מחרשת טומאה לאוכל הטהור, שהוא נתמאת על ידה, ומה החילוק בין להכניות לבין להוציא?

הר"ן בחידושיו ביאר באופן אחר, שלגבי להכניות ציריך לומר שהאוכל נגרר אחר היד, שכשר נתמאת היד נתמאת גם האוכל. אך לגביו להוציא הרי היד נגרר אחר האוכל, שכשר